672/03

Den 19. maj 2003 blev i sag nr. 59.361:

xxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Danske Forsikring, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret. Selskabet har ligedelt ansvaret.

Selskabet har i skrivelse af 1/10 2002 til nævnet redegjort for hændelsesforløbet således:

> "Klager har anmeldt, at han skulle foretage en uvending fra en kantstensparkering, men idet han holder stille midt på vejen for at sætte bilen i bakgear bliver han påkørt af modparten. Klager har påpeget, at han holdt helt stille og at modparten havde overset ham.
>
> Af modpartens anmeldelse fremgår det, at klager foretager sin vending ud foran modparten, der ikke har mulighed for at undgå at påkøre klagers bil.
>
> Vidneforklaringen støtter klagers fremstilling for så vidt angår spørgsmålet om, han holdt stille på vejbanen."

Vidnet har i erklæring af 11/7 2002 til selskabet beskrevet hændelsesforløbet således:

"Jeg stod ved indkørslen til M. Autos parkeringsplads, og ser en rød Fiat skulle vende på vejen. Der var ingen kørende biler på vejen idet han kører frem for at lave sin vending.

Idet han holder stille på vejen ser jeg en blå Seat komme hurtigt rundt om hjørnet og køre lige ind i siden på den røde Fiat. Jeg løber hen til de to biler og fører af den blå Seat stiger ud og siger 'undskyld jeg så dig slet ikke'."

Under henvisning til færdselslovens § 18, stk. 1 har selskabet i skrivelse af 19/11 2002 over for nævnet redegjort for en ligedeling af ansvaret således:

"Bevisbedømmelsen er fri, således at begge parters forklaring vægter lige. Udgangspunktet i denne sag er dog helt objektivt, at klager foretager en manøvre, der er omfattet af en ubetinget vigepligt. Det er derfor klager, der i denne sag må føre bevis for at modpartens hastighed har været væsentligt over den tilladte på stedet, samt at hastighedsoverskridelsen har været den væsentligste og eneste faktor til at uheldet fandt sted.

Det er ikke vores opfattelse, at vidneerklæringen løfter denne bevisbyrde, men den har været afgørende for, at modpartens selskab har anerkendt halvdelen af ansvaret."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har i skrivelse af 18/10 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Hvis vi går tilbage og ser på hændelsesforløbet, som understøttes af vidnet, er der på det tidspunkt hvor jeg påbegynder min 3-punktsvending ingen biler på vejen. Det skal bemærkes, at man ignorerer det faktum, at jeg lavede en 3-punktvending og ikke en U-vending.

Vendingen sker ca. 45 meter fra et T-kryds. Dvs. at passerer et køretøj rundt i krydset må man forvente at det sker med en hastighed, hvor standselængden er væsentlig mindre end de 45 meter der er mellem mig og krydset.

Kan man ikke nå at standse på denne afstand, må hastigheden have været uansvarlig høj. Så min konklusion er at hun har kørt med øjne et helt andet sted end på vejen og det kan man jo godt blive lidt skræmt over."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder det på baggrund af vidneudsagnet godtgjort, at klageren holdt stille på vejen på tidspunktet for påkørslen. Herefter, og under henvisning til det af selskabet anførte, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse, der findes at være det gunstigste udfald, som klageren kan forvente i tilfælde af en retsafgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand